

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Simony Hájkové v právní věci žalobce: **D. V. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2017, č. j. MV-168787-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2018, č. j. 30 A 44/2017 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá**, aby **ve lhůtě 15 dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatil soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku**, který podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků činí částku **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 29. 3. 2018, č. j. 30 A 44/2017 - 33, zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. 11. 2016, č. j. OAM-1860-23/ZR-2015, jímž bylo žalobci podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušeno povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena lhůta 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, resp. ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, k vycestování z území České republiky.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel navzdory výzvě obsažené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2018, č. j. 4 Azs 153/2018 - 9, návrh na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nijak nezduvodnil, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 5. 2018, č. j. 4 Azs 153/2018 - 21, tento návrh stěžovatele podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl.

[4] Dne 20. 6. 2018 stěžovatel spolu s doplněním kasační stížnosti podal nový návrh na přiznání odkladného účinku, v němž uvedl, že by mu nepřiznáním odkladného účinku bylo znemožněno potenciálně přicestovat do České republiky a osobně se účastnit řízení nebo se osobně radit se svým právním zástupcem a dávat mu pokyny pro další postup. Proto by případným výkonem napadeného rozhodnutí byla závažně narušena procesní práva stěžovatele účastnit se soudního řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel poukázal na závěry uvedené v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100 a ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96) a na skutečnost, že na území České republiky pobývá jeho družka a děti, s tím, že jejich případné vycestování se stěžovatelem do jeho země původu je vyloučeno z důvodu jejich plné integrace do české společnosti a také proto, že jim vstup a pobyt na území domovského státu není garantován. Stěžovatel dále poukázal na čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte a uzavřel, že u stěžovatele jde nepochybně o nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, přičemž mu není známo, že by případné přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že zrušení platnosti stěžovatelova povolení k trvalému pobytu nestaví nepřekonatelnou bariéru mezi ním a Českou republiku. Je mu totiž pouze odebráno nejvyšší možné pobytové oprávnění, zákaz pobytu mu však vystaven nebyl. Stěžovatel si může požádat o pobytové oprávnění nižšího stupně, ačkoliv nelze předjímat výsledek takového správního řízení. V této souvislosti žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 47. Následně žalovaný uzavřel, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny veškeré zákonné podmínky a navrhl, aby odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán.

[6] V posuzované věci se jedná o již druhý návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že již v usnesení ze dne 17. 9. 2015, č. j. 1 As 172/2015 - 52, vyslovil, že *v případě opakovaného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zkoumá soud, nakolik se změnily podmínky pro jeho přiznání, a to zejména s ohledem na nové důvody, tvrzené navrhovatelem.*

[7] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

pokračování

[8] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Žalovaný svým rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž byla stěžovateli stanovena lhůta 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, resp. ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, k vycestování z území České republiky. Opuštění České republiky nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí žalovaného by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem. Na tomto závěru nic nemění ani poukaz žalovaného na možnost stěžovatele požádat si o pobytové oprávnění nižšího stupně, neboť výsledek takového správního řízení nelze předjímat, jak ostatně připouští sám žalovaný.

[9] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný dnem právní moci usnesení o návrhu na přiznání odkladného prostředku [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto výrokem II. uložil žalobci, aby soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplatil. K úhradě tohoto poplatku soud žalobci stanovil lhůtu 15 dnů.

[12] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na tiskopise připojeném k tomuto usnesení nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040515318**

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 4. července 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 Azs 153/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓